

Dzieje Apostolskie

Rozdział 4

1. A gdy mówili to do ludzi, nadeszli kapłani, dowódca straży świątynnej i saduceusze; 2. Oburzeni, że nauczają ludzi i głoszą w Jezusie powstanie z martwych. 3. Schwytali ich i wtrącili do więzienia aż do następnego dnia, bo był już wieczór. 4. A wielu z tych, którzy słyszeli słowo, uwierzyło. A mężczyzn było w liczbie około pięciu tysięcy. 5. Nazajutrz zebrali się w Jerozolimie ich przełożeni, starsi i uczeni w Piśmie; 6. I Annasz, najwyższy kapłan, i Kajfasz, Jan, Aleksander i ilu ich było z rodu najwyższych kapłanów. 7. Postawili ich na środku i pytali: Jaką mocą albo w czym imieniu to uczyniliście? 8. Wtedy Piotr, pełen Ducha Świętego, powiedział do nich: Przełożeni ludu i starsi Izraela; 9. Jeśli my dziś mamy być przesłuchiwani z powodu dobrodziejstwa *wyświadczonego* choremu człowiekowi, dzięki czemu został on uzdrowiony; 10. Niech wam wszystkim i całemu ludowi Izraela będzie wiadomo, że w imieniu Jezusa Chrystusa z Nazaretu, którego wy ukrzyżowaliście, a którego Bóg wskrzesił z martwych, przez niego on stoi przed wami zdrowy. 11. On jest tym kamieniem odrzuconym przez was, budujących, który stał się kamieniem węgielnym. 12. I nie ma w nikim innym zbawienia. Nie ma bowiem pod niebem żadnego innego imienia danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni. 13. Gdy zobaczyli odwagę Piotra i Jana i zrozumieli, że są ludźmi nieuczonymi i prostymi, dziwili się. Rozpoznali również, że byli z Jezusem. 14. Widząc też, że stoi z nimi uzdrowiony człowiek, nie mogli nic przeciwko *temu* powiedzieć. 15. Rozkazali im więc opuścić Radę i naradzali się między sobą. 16. Mówili: Co zrobimy z tymi ludźmi? Bo *to*, że dokonali oczywistego cudu, wiadomo wszystkim mieszkańcom Jerozolimy i nie możemy temu zaprzeczyć. 17. Lecz żeby się to bardziej nie rozchodziło wśród ludzi, zabrońmy im pod groźbą mówić do kogokolwiek w to imię. 18. A przywoławszy ich, nakazali, aby w ogóle nie mówili ani nie nauczali w imię Jezusa. 19. Lecz Piotr i Jan odpowiedzieli im: Rozsądźcie, czy to sprawiedliwe w oczach Boga bardziej was słuchać niż Boga. 20. My bowiem nie możemy nie mówić *o tym*, co widzieliśmy i słyszeliśmy. 21. A oni zagrozili *im*, a nie znajdując żadnej podstawy do ich ukarania, wypuścili ich ze względu na ludzi, bo wszyscy chwalili Boga za to, co się stało. 22. Człowiek bowiem, na którym dokonał się cud uzdrowienia, miał ponad czterdzieści lat. 23. A gdy ich wypuszczono, przyszedli do swoich i opowiedzieli im wszystko, co do nich mówili naczelnicy kapłani i starsi. 24. A gdy oni *to* usłyszeli, jednomyślnie podnieśli swój głos do Boga i powiedzieli: Panie, ty *jesteś* Bogiem, który uczynił niebo, ziemię, morze i wszystko, co w nich jest; 25. Który przez usta swego sługi Dawida powiedziałeś: Dlaczego burzą się narody, a ludzie knują próżne rzeczy? 26. Królowie ziemi powstałi i książęta zebrali się razem przeciw Panu i przeciw jego Chrystusowi. 27. Rzeczywiście bowiem Herod i Poncjusz Piłat z poganami i ludem Izraela zebrali się przeciwko twemu świętemu Synowi, Jezusowi, którego namaściłeś; 28. Aby uczynić to, co twoja ręka i twój wyrok przedtem postanowiły, że ma się stać. 29. A teraz, Panie, spójrz na ich groźby i daj twoim sługom z całą odwagą głosić twoje słowo; 30. Gdy ty

wyciągniesz swoją rękę, aby uzdrawiać i dokonywać znaków i cudów przez imię twego świętego Syna, Jezusa. **31.** A gdy oni się modlili, zatrzęsło się miejsce, na którym byli zebrani, i wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i z odwagą głosili słowo Boże. **32.** A to mnóstwo wierzących miało *jedno* serce i jedną duszę. Nikt nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne. **33.** Apostołowie zaś z wielką mocą dawali świadectwo o zmartwychwstaniu Pana Jezusa i wielka łaska była nad nimi wszystkimi. **34.** Nie było też wśród nich nikogo, kto by cierpiał niedostatek, gdyż ci, którzy mieli pola albo domy, sprzedawali je i przynosili pieniądze za to, co posprzedawali; **35.** I kładli u stóp apostołów. Rozdzielano *to* każdemu według potrzeb. **36.** Także Józef, nazwany przez apostołów Barnabą — co się tłumaczy: Syn Pocieszenia — lewita rodem z Cypru; **37.** Sprzedał ziemię, którą posiadał, a pieniądze przyniósł i położył u stóp apostołów.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓLCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA

Copyright © 2018 [Fundacja Wrota Nadziei](#). Released under the [Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0](#).

eBible.org

Polish — Polski